

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 11 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, declarate de avocații Furnică Victor și Cerenei Stela în numele inculpatului

Canțir Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, moldovean, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 26.05.2016 - 11.07.2018,
instanța de apel: 26.07.2018 - 18.10.2018,
instanța de recurs: 14.12.2018 - 09.04.2019,
instanța de apel: 14.05.2019 - 02.07.2021,
instanța de recurs: 13.08.2021 - 13.10.2021.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 11 iulie 2018, Canțir Alexandru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, **cu executare în penitenciar de tip deschis**.

În temeiul art. 90 Cod penal, **executarea pedepsei** închisorii i-a fost **suspendată** condiționat, pe un termen *de probă* de 4 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, la 21.02.2017, în jurul orei 08⁰⁰, Canțir A. conducând autocamionul „Iveco 35sl2”, n/î XXXXX, deținând permis de conducere valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa pe timp de zi pe traseul M-1 din vama „Leușeni”, situată în s. Leușeni, mun. Hîncești spre direcția mun. Chișinău pe partea stângă a carosabilului. În timpul deplasării, ajungând în apropierea s. Bujor, mun. Hîncești, în preajma bornei kilometrice 79 - 46,6 metri, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drum în care

se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care prevede, că „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”; pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care prevede, că „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii: d) situația rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și manifestând neglijența criminală în circumstanțele mai sus expuse, nu a reacționat adecvat, a ieșit pe contrasens, angajându-se în manevra de depășire a unui mijloc de transport, fără a se asigura că poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, prin ce a încălcat și cerințele pct. 51 al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR), care prevede, că: „înaintea depășirii, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că: „c) poate efectua depășirea fără a pune în pericol sau a stânjeni circulația din sens opus, adică banda pe care urmează să se angajeze are un spațiu suficient și viteza vehiculului ce urmează, a fi depășit permite executarea acestei manevre; d) poate să revină pe banda precedentă fără a stânjeni vehiculul depășit”, ca urmare a tamponat autovehiculul „Mercedes Benz C200”, n/î XXXXX, condus de Petrache D., având ca pasageră pe Bolun O., ce se deplasa regulamentar pe partea dreaptă a carosabilului, din sens opus relativ sensului de deplasare al autocamionului „Iveco 35sl2”, n/î XXXXX. În rezultatul impactului, conducătorului autovehiculului „Mercedes Benz C200”, n/î XXXXX, Petrache D., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.03.2017, i-a fost cauzată fractură deschisă comunitivă transversală diafizară a ambelor oase în $\frac{1}{3}$ medie a gambei piciorului sting, ce se califică ca vătămări corporale grave a integrității corporale și sănătății, iar pasagerei Bolun O., conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX din 16.03.2017, i-a fost cauzată fractură închisă a platoului tibial pe stânga Schatzker, ce se califică ca vătămări corporale medii, care generează dereglări de sănătate mai mult de 21 de zile, ori de lungă durată.

Acțiunile lui Cañțir A. au fost încadrate conform indicilor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că se îndrepta spre mun. Chișinău de la vama „Albița”. În fața sa se deplasa un camion, adică captractor, pe care a dorit să-l depășească. Era gheață și când a intrat în depășire, a pierdut controlul mașinii. După ce a oprit mașina, din curba a ieșit automobilul „Mercedes” și s-a tamponat în el. Nu era un obstacol mașina sa, deoarece era oprit pe acostament.

Partea vătămată Petrache D., a relatat, că vizibilitatea era buna, se deplasa regulamentar. În apropierea s. Bujor, în întâmpinarea sa se deplasa un tir. Când a ajuns la 20-30 metri lângă tir, brusc a apărut o camioneta care a ieșit la depășirea. Drumul pe care se deplasau avea doar o singura banda pe direcție. Observând, că camioneta a apărut

în față, el a frânat brusc și s-a lipit de acostament. A văzut, că camioneta nu oprește, atunci a dat volanul de tot la dreapta, pentru a elibera banda. În ultimul moment șoferul camionetei a luat volanul spre stângă și ei s-au tamponat. În loc sa continuei depășirea, șoferul camionetei a luat volanul în stângă. A avut loc accident frontal. Camioneta a intrat în el, când dânsul era deja oprit. A vrut să evite impactul. Camioneta a ieșit la depășire brusc. Toate manevrele pentru a evit impactul, dânsul le-a făcut, însă cel cu camioneta a avut viteză mare. A văzut, că tirul mergea cu viteza și acesta a ieșit la depășire cu viteza și a accelerat ca să-l depășească. Drumul era drept. Vizibilitatea era bună. În momentul tamponării se afla pe acostament.

Partea vătămată Bolun O., a declarat, că se deplasa în automobilul lui Petrache D. și adormise. De la frânare bruscă a deschis ochii și, la vreo 20 metri, a văzut cum o mașină albă venea exact în fata lor. A simțit durere mare la burta, avea șoc. Mașina albă era tamponată în ei, ieșeau aburi din motor. Ei se deplasau pe partea lor. A văzut exact mașina albă pe partea lor.

Vina inculpatului a fost dovedită și prin următoarele probele: - informația telefonică 902 potrivit căreia la 21.02.2017 în apropierea s. Mirești, a/m de marca „Mercedes” s-a tamponat cu a/m „Iveco”, sunt doi răniți; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.02.2017 efectuat pe traseul M-1 (79 km), potrivit căruia s-a constatat, că a avut loc ciocnirea mijloacelor de transport. Automobilul de marca „Iveco” cu n/î XXXXX se află pe partea stângă a carosabilului, iar a/m de marca „Mercedes” pe partea dreaptă a carosabilului. Automobilul de marca/model „Mercedes C200” cu n/î XXXXX se afla pe partea dreaptă a carosabilului, pe acostament, direcția de deplasare Leușeni, fiind deteriorat. Automobilul de marca „Iveco” cu n/î XXXXX se afla pe partea stângă a carosabilului direcția mun. Chișinău, pe acostament, având fixate deteriorări. Anexat foto-tabelul și schița; raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 16.03.2017 potrivit căruia în concluzie: la Petrache D. a fost depistată fractura deschisă cominutivă transversală diafizală a ambelor oase în 1/3 medie a gambei piciorului stâng, care putea fi cauzată în urma acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur-contondent(e), ori lovitura de așa obiect la impact, se prea poate și în circumstanțele arătate mai sus și vremea indicată, conform părții 11, pct. 44 a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” se califică ca vătămări grave a integrității corporale și sănătății. Leziunile corporale depistate la Petrache D. puteau fi provocate în urma unui accident rutier; -raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 16.03.2017 potrivit căruia în concluzie la Bolun O. au fost depistate fractură închisă a platoului tibial pe stânga Schatzker 1, care putea fi cauzată în urma acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur- contondent(e), ori lovitura de așa obiect la impact, se prea poate și în circumstanțele arătate mai sus și vremea indicată, conform părții 11, pct. 67 (c) a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” se califică ca vătămări corporale medii, care generează dereglări de sănătate mai mult de 21 zile, ori de lungă durată. Leziunile corporale depistate la Bolun O. puteau fi provocate în urma unui accident rutier.

Astfel, din probatoriul administrat în cadrul judecării cauzei, în coroborare cu circumstanțele cauzei, rezultă că Canțir A. se face vinovat de comiterea faptei pentru care a fost trimis în judecată.

Ori, ultimul a recunoscut, că a ieșit la depășirea unui cap-tractor care se deplasa în față sa, însă dat fiind faptul, că pe carosabilul era ghețuș, nu a putut redirecționa automobilul său și a înaintat pe acostamentul din partea stângă a sa, pe sensul său de mers, adică pe acostamentul de pe contra-sens.

Aceste declarații sunt susținute de: declarațiile părților vătămate, depuse în ședința de judecată, care au declarat, că au văzut camionul alb care s-a angajat în depășire, însă deoarece șoferul camionului nu a putut stăpâni mașina - s-a ciocnit în automobilul condus de partea vătămată, care a fost virat spre dreapta, pentru a-i permite șoferului camionului „Iveco” să facă depășirea cap-tractorului; sunt confirmate de procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu foto-tabelul anexat la acesta, potrivit căruia ambele autovehicule se află pe acostament.

Prin urmare, anume în urma virării lui Canțir A. pe acostamentul de pe contrasens, s-a produs accidentul rutier, iar părților vătămate le-au fost cauzate: lui Petrache D. vătămări corporale grave a integrității corporale și sănătății, iar lui Bolun O. vătămări corporale medii, care generează dereglări de sănătate mai mult de 21 zile, ori de lungă durată.

În acțiunile inculpatului este prezentă componenta tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii.

Este dovedită și legătura causală dintre fapta prejudiciabilă a lui Canțir A. manifestată prin încălcarea regulilor de securitate a circulației și urmările prejudiciabile survenite la Petrache D. și anume vătămări grave a integrității corporale și sănătății.

Reieșind din circumstanțele faptei, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece din probatoriu administrat și verificat în cadrul ședințelor de judecată, s-a stabilit cu certitudine, că Canțir A., conducând mijlocul de transport, a încălcat regulile de securitate a circulației, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

Declarațiile inculpatului, părților vătămate, dar și materialul probator cercetat în ședința de judecată, sunt probe veridice și convingătoare, fiind în concordanță cu circumstanțele cauzei și în ansamblul lor dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate acestuia.

Argumentele inculpatului, că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de instanță, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

La capitolul stabilirii pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont că, inculpatul se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost judecat, circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, lipsesc, art. 264 alin. (3) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, concluzionând de a aplica inculpatului pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

De asemenea, instanța a statuat că, ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

Este nefondat argumentul apărătorului că organul de urmărire penală și procurorul în rechizitoriu urmează să indice exact norma din Regulamentul Circulației Rutiere încălcate de inculpat și că învinuirea este una abstractă, or, în rechizitoriu sunt expres indicate normele aplicabile la caz prevăzute în Regulamentul Circulației Rutiere, iar rechizitoriul corespunde întocmai prevederilor art. 296 alin. (2) Cod procedură penală.

Nu pot fi reținute nici argumentele părții apărării care au fost îndreptate spre a-l dezvinovăți pe inculpat, or, în ședința de judecată a fost răsturnată prezumția de nevinovăția a acestuia și a fost demonstrată, dincolo de oricare dubii, vinovăția lui Canțir A. de încălcarea regulilor de securitate a circulației, care a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

De asemenea, argumentele părții apărării vis-a-vis de carosabil, de acostament, de lățimea acestuia, dar și altele, nu au putut fi reținute de instanța de judecată, or, potrivit pct. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama, inter alia, de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și de situația rutieră.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Hâncești, Clevadi Grigore, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Canțir A. să fie condamnat la 5ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 4 ani.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată nu a individualizat în mod echitabil pedeapsa, ignorând criteriile prevăzute de art. 75 Cod penal

Ori, nu a luat în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului, poziția părților vătămate, caracterul prejudiciului, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea.

Astfel, instanța de judecată nu a invocat nicio circumstanță ce ar confirma necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În cazul lui Canțir A., condițiile privind aplicarea pedepsei condiționate cu suspendare pe un termen de probă de 4 ani, nu sunt argumentate, având în vedere, că circumstanțele cauzei și personalitatea celui vinovat, nu determină concluzia că corectarea lui este posibilă fără a-i fi numită pedeapsă cu închisoarea, mai mult chiar determină aplicarea unei pedepse privative de libertate față de ultimul, iar cele indicate de instanță în motivarea aplicării pedepsei cu suspendare nu corespund realității, iar însăși pedeapsa nu este proporțională faptei comise.

Totodată, la aplicarea pedepsei, urmează a fi luat în considerație și atitudinea inculpatului vizavi de infracțiunea săvârșită, manifestată prin faptul că nu a conștientizat fapta social periculoasă și nu a recunoscut vina de cele imputate. Aceste circumstanțe denotă necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre față de inculpat.

3.1. A declarat apel și partea vătămată Bolun O., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de inculpat.

Apelanta a indicat că, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, având în vedere faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, nu s-a căit de cele comise, ba din contra acesta în cadrul audierilor în fața instanței de judecată a invocat că vinovat de comiterea accidentului se face partea vătămată Petrache D. La aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de fond nu și-a argumentat poziția, or în sentința contestată nu se regăsește nici un argument plauzibil care ar demonstra poziția instanței de fond.

Pe parcursul urmăririi penale și a examinării cauzei în instanța de judecată, inculpatul nu a întreprins nici o măsură pentru a demonstra faptul că acesta se căiește de cele comise sau intenționează de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, aceștia din urmă fiind spitalizați o perioadă îndelungată pentru recuperare în urma acțiunilor criminale ale inculpatului.

3.2. Partea vătămată Petrache D. la fel a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal, aplicate în privința lui Canțir A.

Apelantul a invocat că, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, având în vedere faptul că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, nu s-a căit de cele comise, ba din contra acesta în cadrul audierilor în fața instanței de judecată a invocat că vinovat de comiterea accidentului se face partea vătămată Petrache D. La aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de fond nu și-a argumentat poziția, or în sentința contestată nu se regăsește nici un argument plauzibil care ar demonstra poziția instanței de fond.

Pe parcursul urmăririi penale și a examinării cauzei în instanța de judecată, inculpatul nu a întreprins nici o măsură pentru a demonstra faptul că acesta se căiește de cele comise sau intenționează de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, aceștia din urmă fiind spitalizați o perioadă îndelungată pentru recuperare în urma acțiunilor criminale ale inculpatului.

3.3. Avocatul Furnică V. și inculpatul de asemenea au declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt elementele constitutive ale componenței de infracțiune.

Apelanții au indicat că, reieșind din condițiile rutiere, inculpatul nu avea niciun impediment să efectueze depășire, iar autoturisme, care s-ar fi deplasat din sens opus nu erau.

Pentru inculpat exista un temei juridic să se deplaseze pe contrasens, în raport cu direcția lui de deplasare, în condițiile în care efectua manevra de depășire.

Din schița accidentului rutier și foto-tabelul anexe la procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 21.02.2017, rezultă că reieșind din poziția autovehiculul condus de inculpat, dacă partea vătămată, continua deplasare pe banda lui de circulație tamponarea, nu ar fi avut loc, iar autoturismul „IVECO”, n/î XXXXX, nu constituie un obstacol pentru autoturismul „Mercedes-Benz C200”, n/î XXXXX, condus de Petrache D.

De asemenea, organul de urmărire penală a indicat că inculpatul fiind la volanul autoturismul „IVECO”, n/î XXXXX, s-a tamponat în autoturismul „Mercedes-Benz C200”, n/î XXXXX, condus de Petrache D.

În acest sens, organul de urmărire penală nu a acumulat probe concludente și suficiente prin care să demonstreze această circumstanță, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate.

La fel, organul de urmărire penală, nici într-un fel nu a elucidat versiunea inculpatului expusă la etapa de urmărire penală, care urma să fie cel puțin verificată, în condițiile în care, reieșind din circumstanțe se confirmă.

Refuzul organului de urmărire penală și instanța de judecată de a antrena un expert, pentru a fi stabilite toate circumstanțele din punct de vedere tehnic și traseologic, confirmă că suportul probatoriu administrat este unul îndoielnic și nepertinent pentru a fi pus la baza învinuirii.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2018, apelul inculpatului și avocatului a fost respins ca nefondat, admise apelurile declarate de procuror și părțile vătămate, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Canțir Alexandru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pe deplin a constatat ca fiind dovedită starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de acesta, iar probele examinate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, inclusiv în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

5. Avocatul Furnică V. și inculpatul au declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt elementele constitutive ale componenței de infracțiune, sau dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Recurenții au invocat că, din probele cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, se deduce concluzia că învinuirea este una abstractă.

Organul de urmărire penală nu a acumulat probe concludente și suficiente prin care să demonstreze faptele incriminate inculpatului, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate Petrache D.

Or, organul de urmărire penală, procurorul, instanța de fond și de apel, nici într-un fel nu au elucidat versiunea inculpatului expusă la etapa de urmărire penală și judecarea cauzei în fond și apel.

6. Potrivit deciziei Colegiului Penal lărgit al Curții Supreme de justiție din 09 aprilie 2019, recursul a fost admis, casată total decizia instanței de apel și dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel a indicat în textul deciziei argumentele invocate de partea apărării, însă nu s-a pronunțat asupra acestora.

Or, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată.

Erorile judiciare menționate nu pot fi corectate de instanță de recurs, deoarece țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanță de apel.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, apelul inculpatului și avocatului a fost respins, ca nefondat, admise apelurile declarate de procuror și părțile vătămate, casată sentința în partea individualizării pedepsei principale, pronunțând o nouă hotărâre.

Canțir Alexandru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la reținere.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că inculpatul nu-și recunoaște vina, vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi - conținutul declarațiilor părților vătămate Petrache D. și Bolun O.; conținutul procesului-verbal de cercetare la

fața locului din 21.02.2017; conținutul raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 16.03.2017, potrivit căruia în concluzie: la Petrache D. a fost depistată fractura deschisă comunitivă transversală diafizală a ambelor oase în 1/3 medie a gambei piciorului stâng, care putea fi cauzată în urma acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) dur-contondent(e), ori lovitura de așa obiect la impact, se prea poate și în circumstanțele arătate mai sus și vremea indicată, conform părții 11, pct. 44 a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” se califică ca vătămări grave a integrității corporale și sănătății. Leziunile corporale depistate la Petrache D. puteau fi provocate în urma unui accident rutier (f.d. 60-61); conținutul raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 16.03.2017 potrivit căruia în concluzie la Bolun O. au fost depistate fractură închisă a platoului tibial pe stânga Schatzker 1, care putea fi cauzată în urma acțiunii traumatice a unui(or) obiect(e) durcontondent(e), ori lovitura de așa obiect la impact, se prea poate și în circumstanțele arătate mai sus și vremea indicată, conform părții 11, pct. 67 (c) a „Regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale” se califică ca vătămări corporale medii, care generează dereglări de sănătate mai mult de 21 zile, ori de lungă durată. Leziunile corporale depistate la Bolun O. puteau fi provocate în urma unui accident rutier.

Ori, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Este neîntemeiată solicitarea apărării privind achitarea inculpatului, deoarece s-a constatat dovedită pe deplin vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Prima instanță întemeiat a apreciat la caz declarațiile inculpatului, ultimul a recunoscut, că a ieșit la depășirea unui cap-tractor care se deplasa în fața sa, însă dat fiind faptul, că pe carosabilul era ghețuș nu a putut redirecționa automobilul său și a înaintat pe acostamentul din partea stângă a sa, pe sensul său de mers, adică pe acostamentul de pe contra-sens. Aceste declarații fiind susținute și prin declarațiile părților vătămăte, depuse în ședința de judecată a instanței de fond, care au declarat, că au văzut camionul alb care s-a angajat în depășire, însă deoarece șoferul camionului nu a putut stăpâni mașina - s-a ciocnit în automobilul condus de partea vătămăte, care a fost virat spre dreapta, pentru a-i permite șoferului camionului „Iveco” să facă depășirea cap-tractorului, acestea fiind confirmate și prin procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier cu foto-tabelul anexat la acesta, potrivit căruia ambele autovehicule se află pe acostament.

În aceeași ordine de idei, instanței de fond just și întemeiat a reținut că anume în urma virării lui Canțir A. pe acostamentul de pe contra-sens, s-a produs accidentul rutier, iar părților vătămăte le-au fost cauzate: lui Petrache D. vătămări corporale grave a integrității corporale și sănătății, iar lui Bolun O. vătămări corporale medii, care au generat dereglări de sănătate mai mult de 21 zile, ori de lungă durată, stabilind totodată în acțiunile inculpatului componența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii.

La fel, prima instanță corect a reținut legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă a lui Canțir A. manifestată prin încălcarea regulilor de securitate a circulației și urmările

prejudiciabile survenite la Petrache D. și anume vătămări grave a integrității corporale și sănătății, iar reieșind din circumstanțele faptei, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de organul de urmărire penală în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece din probatoriu administrat, s-a stabilit cu certitudine, că Canțir A., conducând mijlocul de transport, a încălcat regulile de securitate a circulației, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.

La baza soluției de condamnare, just și întemeiat au fost puse declarațiile inculpatului, părților vătămate, dar și materialul probator cercetat în ședința de judecată a instanței de fond, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, iar argumentele acestuia cu privire la faptul că nu este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii de către inculpat.

În baza analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal este dovedită fără echivoc în afara oricărui dubiu rezonabil.

Totodată, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de fond incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către inculpat se atribuie la categoria celor grave.

Se reține ca plauzibil argumentului procurorului și a părților vătămate potrivit căruia, la emiterea sentinței instanța de fond a aplicat o pedeapsă prea blândă în coraport cu consecințele survenite în urma comiterii infracțiunii.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei aplicată de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pe o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Deci, prima instanță incorect a constatat că condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei sunt întrunite.

În acest context, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, totodată neținând cont și de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei.

Din aceste considerente și ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, are doi copii minori la întreținere, anterior nu a fost judecat, dar a săvârșit o infracțiune din categoria celor grave, a atentat la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii auto a mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligație impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru viața și sănătatea tuturor participanților la trafic, și astfel a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat doar prin privarea lui de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, în limitele minime prevăzute de sancțiunea articolului incriminat, cu executare.

8. Avocatul Furnică V. a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Canțir A. să fie achitat, sau să fie dispusă rejudecare de către în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel, a redat mijloacele de probă anexate la dosar, însă, nu a explicat relevanța acestora, în special că acestea demonstrează vinovăția inculpatului.

Reieșind din condițiile rutiere, inculpatul nu avea niciun impediment să efectueze depășirea, iar autoturisme, care s-ar fi deplasat din sens opus nu erau.

Pentru inculpat exista un temei juridic să se deplaseze pe contrasens, în raport cu direcția lui de deplasare, în condițiile în care efectua manevra de depășire.

Din schița accidentului rutier și foto-tabelul, anexă la procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 21.02.2017, rezultă cu certitudine că tamponarea autovehiculelor a avut loc pe acostament. În condițiile în care, limita carosabilului este delimitată prin bandă continuă.

În acest sens, mijlocul de transport condus de inculpat, se afla nu pe carosabil, dar pe acostament.

Potrivit declarațiilor inculpatului, în momentul în care efectua depășirea, fiind în curbă, mijlocul de transport pe care îl conducea derapa și în condițiile în care nu putea să revină pe banda de circulație din dreapta, pe motiv că se afla autovehiculul pe care s-a angajat să-l depășească, acesta s-a deplasat spre stânga, pe acostament, pentru a opri mijlocul de transport, iar la momentul când a avut loc tamponarea autoturismul condus de dânsul deja se afla pe acostament.

Or, manevra efectuată de inculpat, prin oprirea mijlocului de transport pe acostament, este una legală și este reglementată prin art. 7 RCR „oprire fortuită - imobilizarea vehiculului din cauza defecțiunilor tehnice, eventualului pericol legat de

transportarea încărcăturii, starea sănătății conducătorului (pasagerului) sau a obstacolului de pe drum”.

În acest sens, organul de urmărire penală nu a acumulat probe concludente și suficiente prin care să demonstreze această circumstanță, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate, ba mai mult din raportul de expertiză extrajudiciară rezultă inversul și anume că autoturismul condus de partea vătămată, Petrache D., s-a tamponat în autoturismul „IVECO”, n/î XXXXX, care deja se afla pe acostament și staționa.

Instanța de apel a încălcat dreptului inculpatului la un proces echitabil, respingând de 2 ori demersurile formulate de apărare privind efectuarea expertizelor în cadrul cauzei penale, or, această atitudine a instanței de apel face să concluzionăm că examinarea a fost una superficială, fiind încălcat în mod flagrant principiul contradictorialității, ba mai mult, apărarea solicitând în afara procesului efectuarea unei expertize, care ulterior a fost prezentată instanței și care a anexat-o la dosar, însă de constatările și concluziile expertului, instanța de apel nici măcar nu a ținut cont.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 444 alin. (1) pct. 6), 7) CPP*

8.1. Avocata Cerenei Stela, la fel a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Canțir A. să-i fie aplicată pedeapsă non privativă de libertate.

Recurenta a invocat că, în ședința instanței de apel, în ultimul cuvânt, inculpatul a decis să recunoască vina, menționând că regretă cele întâmplate, solicitând instanței aplicarea unei pedepse non privative de libertate, pentru a avea posibilitatea să corecteze cele întâmplate și a negocia tranzacția de împăcare cu părțile vătămate, dar și faptul că are la întreținere doi copii minori.

Instanța de apel, a ignorat căința sinceră în ultimul cuvânt a inculpatului, stabilindu-i acestuia o pedeapsă prea aspră.

De către instanța de apel nu s-a luat în calcul că infracțiunea a fost comisă din imprudență, inculpatul a recunoscut integral vina în ultimul cuvânt, a solicitat pedeapsă mai blândă, nu s-a ținut cont de faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, prin urmare din motiv că se va afla în detenție, va fi în imposibilitate de a restitui suma prejudiciului.

Instanța de apel nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, existând toate temeiurile de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, nu a luat în considerare: vârsta tânără, atragerea pentru prima data la răspunderea penală, îngrijirea celor doi copii minori, caracteristica satisfăcătoare de la locul de muncă și cea pozitivă de la locul de trai, din conținutul cărei rezultă lipsa a careva încălcări sau abateri de la normele morale și de conduită în societate.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursurile declarate, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens (*pct. 8., 8.1. din decizie*).

Rezultă, că recursurile ordinar nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare al avocaților cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare ale avocaților, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 8. - 8.1. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părților vătămate Petrache D. și Bolun O., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.02.2017, foto-tabelul și schița, raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 16.03.2017, raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 16.03.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor,

argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Totodată, instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului și a părților vătămate, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, anterior nu a fost judecat, dar a comis o infracțiune gravă, cu cauzarea vătămării grave a integrității corporale și sănătății unei persoane și medii altei persoane, infracțiune pentru care legea prevede în exclusivitate incisure de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce majolica de transport pe un termen de până la 4 ani, nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune părților vătămate, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurenți, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului de către instanța de fond, în baza art. 90 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 7. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. și 8.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura penală și individualizării pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate inculpatului, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor și probelor cauzei în latura penală și individualizării pedepsei, în alt sens decât cel pe care îl propun avocații este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept

separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile vizate au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7., 8., 8.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile avocaților Furnică Victor și Cerenei Stela urmează a fi declarate inadmisibile.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Furnică Victor și Cerenei Stela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2021, în privința inculpatului Canțir Alexandru XXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 19 noiembrie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun